

Un tresor del folklore botànic

S ortosament per als que estimem la terra, i també per a tots els amants de la cultura en general, Catalunya és un país ric en persones compromeses i estudiosos de tots els àmbits. Molts, però, són desconeguts per al gran públic, i és cabdal recuperar-ne les obres. Un cas paradigmàtic és el de Cel Gomis i Mestre (1841-1915), enginyer i excursionista, que va anar recollint tota mena de dades naturalistes i folklòriques per tota la geografia catalana. Amarat de l'esperit de la Renaixença i convençut que la modernitat destruiria bona part dels costums i creences

de l'època, va anar recollint paraula per paraula tot allò que la gent del poble li explicava.

Sidillà acaba de recuperar una d'aquestes joies, la *Botànica popular catalana*, que Gomis va publicar el 1891 i de la qual va preparar una segona edició el 1909, que no es va poder editar fins al 1983. Amb il·lustracions de David Granato i un pròleg de Salvador Palomar que contextualitza l'obra en la seva època i en destaca la importància

**BOTÀNICA
POPULAR
CATALANA**
Cel Gomis i Mestre

Editorial: Sidillà
La Bisbal d'Empordà,
2015

Pàgines: 400
Preu: 18 euros

actual, aplega totes les creences, tradicions, dites, corrandes, endevinalles i costums que deien els catalans de la segona meitat del segle XIX en relació amb les plantes. L'olivera, la vinya i el blat, i els productes que n'elaborem –l'oli, el vi i el pa–, l'anomenada tríada mediterrània, acaparen bona part de les dites i les creences del nostre imaginari col·lectiu. Però la relació amb el món vegetal va molt més enllà i Gomis aplega coneixements de fins a 194 plantes. Un autèntic tresor de la nostra cultura, tant universal com qualsevol altra. *